LIV.

Якось був я в чулім настрою,
Зійшов на шпилечок, там став.
"Ох, чом я не пташка маленька!"
Раз по раз я тяжко зітхав.

Чому я не ластівка прудка, –
Тоді б я, кохання моє,
Прилинув і звив би кубельце
Аж там, де віконце твоє.

Коли б же я був соловейком,
До тебе тоді б прилітав
І любо на липі зеленій
Щоніченьки я б щебетав.

Чому я не гава дурная, –
На серце тобі я б припав, –
Адже ти кохаєшся в гавах, –
То й я б, може, щастя дістав.